

[Krogh.]

delse med gennemførelsen af grundloven af 1953. Jeg anbefaler det på mit partis vegne til velvillig behandling og til vedtagelse i det høje ting.

Jacob Pedersen: Det kan ikke være opgaven ved denne lejlighed at komme ind på visse principielle synspunkter og betragtninger angående retsvirkningerne af kommunehjælp og eftergivelse af disse retsvirkninger ved særlige og skelsættende begivenheder, således som det er sket fire gange siden 1945, såvidt jeg har forstået. Jeg skal heller ikke komme ind på, om det er de samme mennesker, der nu for femte gang får en sådan hjælp i form af eftergivelse fra staten, eller hvor mange gengangere der eventuelt kan være mellem dem. Men det skulle nemlig gå sådan, at vi ved disse foranstaltninger danner ligesom et nyt samfundslag af borgere, hvis største interesse måske er, at noget vil vise sig ved en festlig lejlighed, og så ellers lader stå til, så at ansvaret forflygtiges. Vi er med rette stolte af vor sociale lovgivning og hele vor sociale indstilling, som — det står mig ganske klart — tåler sammenligning med andre nationers og andre samfunds, og hensigten med de bemærkninger, jeg her har gjort, har da også kun været at henlede opmærksomheden på, at når man nu for femte gang i løbet af 10 år er inde på tanken om eftergivelse af kommunehjælp, er der måske ting her, der må påkalde sig vor opmærksomhed, og som måske trænger til en nærmere overvejelse ved lejlighed.

Det foreliggende forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente er, såvidt jeg har forstået, ganske enslydende med love, der er vedtaget i anledning af grundlovens 100 års jubilæum i 1949 og den nye grundlovs vedtagelse i 1953; den sidste eftergivelseslov blev gennemført i det høje ting på forslag af min partifælle, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der dengang var socialminister. Jeg forstår de tanker, der har besjælet den højtærede socialminister, når han nu i anledning af 10 års dagen for Danmarks befrielse den 5. maj 1945 har ønsket at fremsætte dette lovforslag. Når der skal være fest og glæde i hjemmet, vil man gerne have hele familien med eller i hvert fald så mange

som muligt. Mit parti mener også, at det vil være ret og rimeligt ved denne lejlighed at række en hjælpende hånd til vanskeligt stillede medborgere, både til dem, der får eftergivet kommunehjælp, og til dem, der ekstraordinært får adgang til aldersrente, alt efter lovforslagets bestemmelser.

På mit partis vegne skal jeg herved anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Svend Jørgensen: Det foreliggende lovforslag er faktisk to forslag, et om eftergivelse af kommunehjælp og et om ekstraordinær adgang til aldersrente. Vi har gentagne gange ved forskellige lejligheder, første gang ved tronskiftet i 1906, eftergivet ydet fattighjælp. Efter socialreformens gennemførelse er der ved sådanne lejligheder blevet eftergivet kommunehjælp og i visse tilfælde kommunehjælp med tab af valgret. Det var bl. a. tilfældet i 1945, da vi fejrede befrielsen fra den tyske besættelse, og vi finder, det er en smuk tanke nu, når vi om kort tid passerer 10 års dagen for denne begivenhed, at gøre det samme. Vi kan altså give vor tilslutning til lovforslagets bestemmelser om, at tilbagebetalingspligten ikke kommer til anvendelse.

Samtidig hermed foreslås, at der åbnes mulighed for ekstraordinær adgang til at få aldersrente. Det er sket to gange før, nemlig i anledning af grundlovsjubilæet i 1949 og i anledning af den nye grundlov i 1953. Lovforslaget medfører altså, at de forholdsvis få personer, der i løbet af to år forsåvidt er blevet berettiget til aldersrente, men ikke kan få den, fordi de ikke har sikret sig adgang til sygeforsikring i en statsanerkendt sygekasse eller en fortsættelseskasse, nu alligevel kan få tillagt aldersrente. Man bliver derved i stand til at hjælpe de såkaldte udlandsdanske — folk, der efter mange års ophold i udlandet vender tilbage til Danmark — til at få aldersrente, hvad de ellers er afskåret fra på grund af manglende sygekassemedlemsskab. Derimod siger det sig selv, at personer, som har adgang til at bringe deres sygekassemedlemsskab i orden og derved vil kunne generhverve retten til aldersrente, ikke omfattes af lovforslagets undtagelsesbestemmelser.

Jeg anbefaler med disse ord lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.